

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله

مقاله چهارم از کتاب دستوریه بجلالی از تصنیف
عمر عبدالعزیز در ذکر مکرر سفره و آن چهارده باب است

باب دوم در حق و تعقیق در حق و آمار

باب سوم در صدق در زنی که شوهر کرده باشد

باب چهارم در عیش و بیاغ کردن در عیش و سوانی

باب پنجم در سربرد و قطع طلاق در عصیه

باب ششم در از دستهای کنیل در آنکه هیچ کار ندارد و غنی نیست

باب هفتم در بیهوشی در جامی که از زهر و دگر و دگر

باب هشتم در شهر که در آن زند در تلاقی

باب اول در جمع و ضرب و تضعیف و جمع

و آن سه فصل است **فصل اول** در جمع عقود اگر کسی

خواهد که از یکی ناده بر نظم طبعی جمع کنند و بدانند که خدا

طریق آن باشد که یکرا برده افراید یا زده شود و آنرا اگر

خواهد در نصف ده ضرب کند سیاه و پنج آید و اگر خواهد

ده بود و نصف آن ضرب کند هم سیاه و پنج آید و آنرا

فصل دوم اگر کسی خواهد که از یکی ناده در یکدیگر ضرب

کند چنانکه یکدرم در یکدرم و دودرم در دودرم و

سه درم در سه درم بر توالی آن ناده درم و بدانند که

حاصل خداست هم چنان یکرا برده افراید یا زده کرد

و آنرا در ده ضرب کند صد و ده شود نگاه دارد و پیش

ده را سه درم و دودانگه است بنام دوسه درم و سیاری

بر آن افراید سه درم و نیم کرد و آنرا در صد و ده ضرب

مذاین عقد آید حاصل فرمود و موافق

باشد و اگر خواست بعد از آن که یک درده افزوده و غلبه

کرده و عهد داده از آن عمل شده آن بکرا از ده بقصه

کشد نه مانند آنرا در شرف ده فوز کند سی کرد و برف

ده و بر آن افراید کسی هیچ شمعان را در بازده فرست کند

همان . حاصل آید که اول آمد

درضعیف عفو را اگر کسی خواهد که از یک نادره مضاعف

کند و بداند که خداست چنانکه یکدم و در درم و

درم و بیش درم و همچنین داده رضا عقیلی کند و بر

قبل می آید بطریق آن باشد که از یکی تا صد جمع کنند

یکت کرد پس یکی را بران افراید سی و دو شود انرا

در مثل خود ضرب کنند این عدد

که اول بدان آفرودازی بیدار داین عدد

ماند حاصل الضعیف بود و جواب شد و مجموع

قیاس باید کرد و اینه علم بالقواب

در حفر آثار روان و در فصل است

اگر کسی گوید که بایکی شرط کرد اتم که ده کزیر کند و ده

ماجرت لباند اکنون یک کزیر کند است اجرت

آن چند باشد طریق آن باشد که از یکی ناده که عین

چاه است بر تو ای می کند چنانکه در باب مع عقود

است و آن سیاه و پنج بود این جزو مقوم علیه

و اگر عین چاه پیش بود و چنانکه باشد اگر پیش بود

اگر سی بود و اگر پیشه همین عمل کند و حامل را مقوم

علیه سازد و از بهر آن عمل چنین می باید کرد که اجرت

در اعیان اول یک جزو است و از آن سوم سه جزو و همچنین

تا در اعیان آخر که آن ده است ده جزو است اجرت دارد

برالم اجرت هر ذراعی که است آن عدد ذراع بود پس از
هر اجرت یک کمر زاده درم که اجرت است خوب
کننده بود و بر سیاه و سیخ که اخرا است و سر کند یک
خود بود از جمله سیاه و سیخ حرفه که آن واحدی باشد
اگر کسی گوید که چون شرط میکردم آن
شخص از من سه درم سلف استدا کندن او را بدین عهد
کمر باید کند طریقی آن باشد که آن سه بود و سیاه و سیخ
که مفهوم علیه است و کند و نصف و سیخ بود و آنرا
برده که اجرت است و است کند شش زده خود و نصفی
برسد و آن سیخ ذراع و ربع بود از هر الما خوارا
از یکی تا سیخ کند پانزده باشد آن سیخ ذراع بود و آن
یک و نصف که مانده است از شش خود که عدد نوزده
ششم است یعنی بود در صد و آن

و فصل است
شخصی میگوید که بزرگ
مالی مجهولی داشت و بهر یکدرم یکدرم سود کرد و از آن
ده درم بصدقه داد پس یکبار دیگر بهر یکدرم یکدرم
سود کرد و از آن ده درم بصدقه داد پس در گزرت
سیم بهر یکدرم یکدرم سود کرد و ده درم بصدقه
داد و با وی هیچ مانند رأس المال او صدقه نداشت
چون صدقه او مت و می است آنرا بدو طریق عمل توان
کرد طریق اول طریق شصت است و آن چهار است که ده
را بر مقدار اضعاف شصت کند و درین مثال سه بار
شصت می باید کرد و از بهر آنکه سه مرتبه شصت کرده
است و صدقه داده پس چون آنرا شصت کند
چهار باید و چون پنج را شصت کنند و و نیم باید و
چون دو و نیم را شصت کنند یک و ربعی باید یک و

ربع را از ده نقصان کند هشت و سه ربع بماند راس
امال بود و اگر مرآت اصفاف پیش از سه باشد آن
یک و ربع را بر قدر تصعیف کند انچه بماند
آید از ده نقصان کند انچه بماند راس المال بود
طریق ویم طریق تصعیف است و آن چنان بود
و درین طریق اگر صدقه منفی بود و اگر مخلف
درست آید آن چنان است که ده را که اول صدقه
کردست بدو مضاف کند دست شود و آن ده را
که در کثرت دوم بصدقه داد بر آن افزایدی کرد
پس سی مضاف کند شصت شود پس آن ده را
که در کثرت سیم صدقه کرد بر آن افزاید بصدقه
محموط دارد بعد از آن یکی را همیشه بماند و
بار که مقدار کثرات بیج و صدقه است مضاف
کند

گرفتند کرد و آنکه هفتاد و بیست و

همان مشیت بود و سه ربع پروان آید راس المار
و آنکه علم و اگر گوید که آنکس که مال بجهول داشت
هر یک درم یک درم سود کرده و ده درم صدقه داد

پس از آن هر یک درم یک درم سود کرد و بیست و
صدقه داد پس از آن هر یک درم یک درم سود کرد

و بیست و درم صدقه داد پس از آن هر یک درم یک درم
سود کرد و بیست و درم صدقه داد و با وی خبر نداشت

راس المال او چند بوده باشد آن بود
که هفتاد و ده اول را نصف کند بیست شود

پس آن بیست را که کثرت دوم صدقه دارد و باقی
آن بر وجهی بود آنرا نصف کند بیست شود

بعد از آن آن سی را که کثرت سوم صدقه داد

که آن برده صد و ده شود محفوظ دارد پس
بسیار استند و سه کسرت میفکند و شش کسرت
مفکوم علیه بود و آنکه صد و ده بود و بیست کند
سیزده و سه ربع حاصل آید راس المال باشد
گویند که این جمله را سه کسرت صد و ده و بیست و دوم
مادی بماند راس المال او چند بوده باشد در پیشانی
علم خصال بود که در پیشانی ذکر یافت الا ان کسرت
در تضعیف آخر عدد بعد و ده رسد بیست را که مادی
مانده بود و بیست را بیست و ده و سی کرد و آنرا نگاه دارد
بسی یکی را همی است و سه بار میفکند و شش کند
ناجست شود و محفوظ را بیست و بیست کند شش و ده
درم و ربعی بیرون آید راس المال بود و اگر گویند
که آن شخص که مال مجهول داشت بیست و دوم و دوم

سود کرد و ده درم بصدقه داد پس هر یک درم ده
سود کرد و بیست درم بصدقه داد بعد از آن هر یک
چهار درم سود کرد و سی درم بصدقه داد و با وی هیچ
نماند پس آن مال او چند بوده باشد
آن بود که آن ده اول را که یک درم ده و درم سود کرد و
درم بیست و نه نگاه دارد و آن را که در
سیم دوم هر یک درم ده درم سود است و یکی بر آن
افزاید چهار شود آن ده محفوظ را در وی ضرب کنند
چهل کرد و پس بیست را که در کثرت و بی صدقه داد
بر وی افزاید شصت شود بعد از آن چهار را که در
نویست سیم که هر یک درم ده درم سود میکرد یکی
را بر آن افزاید سی که در دانه را در شصت ضرب کنند
سیصد بود آن سی را که در نویست سیم صدقه داد

روی افزاید سبب دوسی کرد و محفوظ دارد پس
واحدی را که در امر دو در هم سود میکرد دیگر دو در
فرب میکنند تا شش دسی در سه درمی که سه درم سود
میکرد آنرا در چهار فرب کنند و از آن ده کرد دسی
از دو از ده در می چهار درم سود میکند و آنرا در
پنج فرب کنند شصت سود آن عزو مقسوم علیه بود
آنکه هر یک درم اول سود میکرد دیگر دو یکی سه را افزاید
سه شود آن یکت اول در روی فرب کنند تا شصت
بعد از آن آن سه درم را که در نوشت و یکم هر
یک درم سود میکرد یکی بر دو افزاید چهار شود آن اول
را که از فرب حاصل آمد در روی فرب کنند و از آن
کرد دسی آن چهار را که در کرت سیوم هر یک درم سود
میکرد یکی بر دو افزاید پنج شود در ده فرب کنند

کفر

سخت پروان آید و مقوم علیه بود آنکه

وسی را بروی قسمت کنند و نیم خارج کرد در

للال بود اگر کوید به شخصی ده رم

داشت و هر یکد رم یکد رم سود کرد و چیزی مجهول

لصدقه داد پس آنکه باقی ماند هر یکد رم یکد رم سود

کرد و مثل این مجهول لصدقه داد و با وی هیچ نماند

راش المال او چند باشد و چند صدقه داده باشد

آن بود که آن شی مجهول را که اول لصدقه

داد و بر آن افراید که کرد و آنرا مضاعف کند شش

شود پس شش گزشت سیم را بر آن افراید و رفت

کرد و دخر و مقوم علیه بود نگاه دارد پس در ده

اول که یکد رم یکد رم سود میکرد و بیست و نه رم

پس بیست که یکد رم یکد رم سود میکرد و چهل رم

و بعد از آن این عمل که یکدرم یکدرم شود
سیکرده شود و اگر از راج پیش از کثرت
باشد بر حسب آن عملی کند و عددی افزاید
بعد از آن از شمار بر مقدم علیه نسبت کنند
یارده درم و سه سیم خارج شود این است که بعد
داده باشد و اگر گوید که آن شخص دوم
داشت و هر یکدرم یکدرم شود که دو چهری بود
بعد از آن آنچه باقی ماند هر یکدرم دوم
سود که دو ضعف آن که اول صدقه که بعد
داد پس آنچه باقی ماند هر یکدرم سه درم شود که
ضعف آن که در کثرت ثانی صدقه داد و هر مادی
نماند صدقه داده باشد سبب اول طریق
آن بود که آن شیء را که سبب اول که یکدرم

سود بود صدقه کرد بستاند آن یکدم دو درم
کرد از هر آنکه نوبت دوم یکدم دو درم سود کرد و آنرا
در سه ضرب کند سه باشد پس آن دوشی را که نوبت
دوم که یکدم دو درم بود پس آنرا صدقه داد و آنرا
آن بر دینج شود این یکدم سه درم سود کند و آنرا
از هر آنکه نوبت سیم یکدم سه درم سود بود پس
آنرا در چهار ضرب کند چهار شود پس آن چهار شی را
که نوبت سیم که یکدم سه درم سود کرد صدقه داد و آنرا
آن بر دینج و چهار شود این جزو مقوم علیه بود
نگاه دارد پس آن ده را که اول با وی بود پس
و چون در می یکدم سود می کرد آنرا در سه ضرب کند
شصت شود پس در شصت حق در می را درم سود
میکرد آنرا در چهار ضرب کند دور و چهل کرد و

المقدم

اول صدقه کرد بستن آن بهر یکد رم سه درم سود کند
از بهر آنکه بعد از آن بهر یکد رم سه درم سود بود و این سه
در چهار ضرب کنند چهار بود پس دورا که صغف است
است که صدقه داد بر آن افزاید شش شود پس بر آن
در می چهار درم سود بود آنرا در سه ضرب کنند سی
پس چهار را که صغف است که در گرت و در صد
داد بر آن افزاید کسی چهار کرد این جز و مقسوم علیه
بود آنرا نگاه دارد پس ده را بستند که بهر یکد رم دو
درم سود میکرد و آنرا در سه ضرب کنند سی باشد پس
سی را که در می سه درم سود میکرد در چهار ضرب کنند
صد و بیست بود و در می پنج چهار درم سود بود آنرا
در سه ضرب کنند صد و بیست شد شور پس آن
ده را که با خرقه ضلای مد و با وی بماند از آن نقصان

سند بالصدق و نود بود پس آنرا در هر دو مقسم علیهم
سی و چهار است قسمت کند بحد درم و دوازده
خز از سی و چهار خرد که آن یکدرم بیرون آید این مبلغ
آنست که اول بار صدقه داد آنکه در نوشت و بقیه
و ادسی و چهار درم باشد و بیست و چهار خرد و
چهل سی و چهار خرد که آن یکدرم بود و آنکه در نوشت بیست و
صدقه داد شصت و نه درم باشد و چهار ده خرد
از چهل سی و چهار خرد که آن یکدرم بود و علی بن داود

القصاص و الله اعلم

در زلی که سه شوهر کرده باشد و آن دو فصل است
در آنکه شخصی سوال میکند که زلی سه شوهر
کرده و شوهر اول او را مهری معینی داده و شوهر
دویم ضعف آن او را داده و شوهر سوم ضعف آن

شوهر دویم

شود و بیم با و داده است و جمله آنچه بوی داده اند
حد درم است هر یک از ایشان چند داده باشند
طریق آنست که می سبب میشت یکی فرا گیرند و آنرا
آن داند که شوهر اول داده و بعد از آن ضعف آن
که دو است بستانند و آنرا آن داند که شوهر ثانی داده
و بر آن افزاید پس شود پس ضعف آن که چهار است
بستانند و آن را آن داند که شوهر ثالث داده و بر آن
افزاید هفت شود این عدد مقوم علیه بود نگاه
پس عدد را بر هفت قسمت کنند هر یک از آنها
درم و یک سو و دو و سه برسد این مبلغ آنست که شوهر
اول آنرا داده و ضعف آن که چهار است
شوهر ثانی داده باشد و ضعف آن که شوهر ثانی
داده که آن پنجاه و هفت درم و سببی است شوهر

ثالث داده اگر کوید که شوهر اول او را خری
داده است و شوهر دوم سه مثل آن داده و شوهر سوم
چهار مثل آن چه شوهر دوم داده بود و او علم
ایشان و دلست درم است هر یک از ایشان
چند داده باشند طریق آن بود که می سب ازهر
شوهر اول هفت یکی را فراکیرد و ازهر شوهر دوم
که سه مثل آنست بران افراد چهار شود
ازهر شوهر سوم چهار مثل آن شوهر دوم داده که
آن دو داده است بران افراد کرد و این خود
مقوم علیه بود پس و است بر روی فست کنند
هر یک را دو داده و نصفی برسد این مبلغ آن بود که
شوهر اول داده بود پس نرا در سه ضرب کنند
درم و نصفی کرد و این آنست که شوهر دوم داده است

در چهار ضرب کند کرد و این آن بود که بود
سیم داده باشد در آنکه گاهی

سیکوی که شور اول چیزی داده است و شور دوم

ضعف آنکه شور اول داده بنیادی پنج داده و

شور سوم ضعف آنکه شور دوم داده بنیادی

ده داده و جمله آن صد و بیست است هر یک از

ایشان صد داده باشد آن بود که می رسد

از هر شور اول هشت یکی را فرا گیرد و از هر شور دوم

ضعف آن که دو است بر آن افراید شود و از

هر شور سوم ضعف آنکه شور دوم داد و آن چهار

است بر آن افراید کرد و این خرد مقوم علیه

بود پس هر که شور دوم بنیادی ضعف بودی

داد فرا گیرد و ضعف آن که ده است بر آن افراید

پس بران پانزده هفتاد و نه برافراید و سب و سب
شود از صد و سی هفتاد کند مانند انرا
انرا بر عروم عیسویست کند درم و شش
سبع درم سپردن این سب است که شور اول
داده است پس انرا مضاف کند و بر صف آن
سبع درم برافراید و سب و سب و سب درم شود آن
است که شور دوم داده است پس انرا مضاف کند
و ده بران افراید درم و سه سب کرد است
که شور سوم داده است و هم چنین کرد
که شور اول بوی چری و پس شور دوم و سب
انکه شور اول داد و سب و سب و سب و سب و سب
پس شور سوم چهار سب انکه شور دوم داد و سب و سب
سبع درم بوی داد و آن جمله درم بود و هر یک چند
داده باشد

داده باشند آن باشد که می رسد از مهر شوهر
اول همیشه یکی را فرا گیرد و در آنکه بخششها که مثل
آن است از مهر شوهر دو کم که هر سه مثل آن داد سران ^{افزاید}
چهار شود پس از مهر شوهر سوم چهار مثل آن که شوهر
دویم داد و آن است سران ^{افزاید} گردد
این جزو مقنوم علیه بود بعد از آن درم که شوهر
دویم زیادت داد فرا گیرد و چهار مثل که است
سران ^{افزاید} شود پس آن که شوهر ثالث زیادت
داد سران ^{افزاید} مانده کرده گردد و آنرا از
استقاظ کند مانند این جزو مقنوم علیه که
است قسمت کنند درم و نصف و نصف و
برسد و این آنست که شوهر اول داده آنرا در ^{مهر}
کند و دو درم سران ^{افزاید} درم و نیم کمی ^{نصف}

شمنی حاصل آید این است که شوم دوم داده است
بعد از آن اسرار چهار ضرب کنند و بی سران افرازد
درم و شش شش درم کرد این است که شوم

ثالث داده و اسنه علم بالصواب

در عث رو باج گرفت و آن دو فصل است
در آنکه شخصی بگوید که عث ری دیدم که
باج می گرفت و هر چهل درم یک درم معین بود که
بستاند و باز رکاتی ده حایه داشت عث ریکی از
وی بست و چهار درم مادی رد کرد باید که بنماید
که قیمت چند بوده   ان بود که می سر عدد آن
حایه را که عث گرفت در چهل ضرب کند باشد
عدد اثنوا که است از آن بیندازیم همانند این
خز و مفسوم علیه بود اسرار آنکه دارد پس آن چهار

درم را که رد کرد در ضرب کنند درم بود آنرا

برسی که مقصوم علیه است فست کنند درم و دو

دائیک خارج کرد و جامه باشد و اگر خواهد که تحقیق آن

بکند پنج و دو و دایک را در عدد و انوار ده گانه ضرب

کند و دو دایک بیرون آید نصف عشار از آن

یک درم و دو دایک بود چون آنرا از قیمت جامه نقصان

کند چهار درم بماند و همچنین مگر گوید که در این

با حگاه مازر کافی دیگر نه جامه داشت و عشار هم

قرار چهل درم یک درم حساب کرد و نه جامه از دیگر

بستد و درم با دوی رد کرد باید که قیمت هر یک

جامه چند باشد آنست که می سبب هم سران

فنا سی عدد آن نه جامه را که عشار گرفت و در چهل

ضرب کنند بود عدد سبب گانه انوار را از آن

مانند این خرد معصوم علیه بود نگاه دارد بعد
 از آن درم که آورد کرد در چهل ضرب کند
 باشد بر صد ضربت کند درم و چهار غش درم و سه
 آید قیمت هر یک از جامها باشد و اگر خواهد که کبره
 آن نکند مهای جامه راست درم و چهار غش است در
 ضرب کند درم و سه و آن آید پس به پند که نصیب
 عش را از آن می چند است و آن یک درم و دو غش درم باشد
 و او تا جامه گرفته است که قیمت آن درم و دو غش
 درم باشد آن یک درم و دو غش را که نصیب او است از
 آنجا وضع کند درم مانند که آورد کرده است کبره
 درست است و همچنین بازرگانی دیگر
 تا جامه داشت و عش را بهر چهل درم یک درم با وی
 حساب کرد و تا جامه از وی بستاند و ده درم با وی

که عدد از جواب
 است

رد کرد باید که نسبت هر یک از آن جامه ها چند باشد و
آن بود که می سب چهار که عدد جامه ها است
که غش را گرفت و سه ضرب کند ۱۶ باشد عدد
را از آنی اسقاط کند ۱۳ شود غرض مقصود علیه بود
پس آن هاء درم را که رد کرد و در جمل ضرب کند ۴
آید از این هاء ۱۳ که مقصود علیه است قسمت کند
سه درم و ده جزو از صد و سی جزو از درمی که از آن
از سیزده جزو که درمی بود بیرون آید این بهای هر یک
از این جامه ها بود و اگر خواست که کمتر از آن بکند عدد
الغواب که هاء است در سه درم و یک جزو آن ۱۳
جزو که درمی بود ضرب کند ۹۲ درم و چهار جزو از
سیزده جزو که درمی باشد بیرون آید پس بهای
که نصیب غش را سه درم و عا جزو از سیزده جزو از

در می باید و او عده تا جامه گرفته است که نوبت او آید و درم
و چهارم از سروده جزو از درم بود چون او ده
درم رد کرده باشد درست بود

و را نکر آن شخص میگوید که باز رکابی ده تا جامه
داشت و عشا برقرار چهل درم بکند و پنج اوی
حاکم کرده یک تا جامه بسند و حذر برای جامه
با آوردن کند کرد باید که برای جامه چند آورده باشد
آنست که می سب برقرار مقدم عدد آن
جامه را که عشا را گرفته ده درم که پنج از آنجا
استفاده کند و سه بماند آنرا بر عتوم علیه السلام بعد
از آن حذر را در چهل ضرب کنند چهل پروان آید
بر عتوم علیه السلام کند یک درم و دو دانگ خارج
کرد و این حذر برای جامه باشد آنرا در شل خود

از یک

فرست کند یکدرم و تا تسع پروان آید این بهای جام
بود و اگر خواست که تریه آن بکشد بهای جام را در
الوان ده گانه فرست کند تا آدرم و هفت تسع درم
آید به بند که نصیب عشق رازانی خداست چهار
تسع باید و او جام گرفته است که قیمت آن یکدرم و
تسع است و یکدرم و تسع که جذرهای جام بود
رد کرده است پس تریه درست است

و همچنین میگوید که عشق راز باز رکابی دیگر که ۱۵
تا جام داشت هم برقرار چهل درم یکدرم و تسع
و دو تا جام از روی بسند و جذرهای بکت جام
باوی رد کرد باید که قیمت هر یک جام خدا باشد
آن بود که عدد آن هر دو جام که عشق رکرفت
دره ۴۰ درم که باج از آنی بگیرد و فرست کند ۸۵

بود عدد الثواب را از آنی اسقاط کند و تا درم بماند
خروج مقوم علیه بود که دارد پس آن حذر را که مادی
رد کرد در صهل ضرب کند و عم بود پس آنرا سه و تا که
خروج مقوم علیه است فست کنند عم سبع بدون
آید این خنده های یک جامه باشد که او رد کرد
انرا در مثل خود ضرب کند و سبع درم و دو سبع درم
پرونی آید آنرا سه های هر یک جامه بود اگر خواهد که
بخیر کند عدد الثواب را که آ است درمهای
جامه که دو سبع درم و دو سبع سبع درم است و آن
شانزد و خرد بود از جمله و عم خرد که آن درمی باشد
خرب کند و آن خردند پس به بماند که نصیب عشار
انجا خند است و عم خرد باید و آن چهار سبع سبع درم
نمود و او دو جامه گرفته است که قیمت آن چهار سبع

درم و چهار سیم درم است و چهار سیم درم
که جذرهای درخت عابیه بود و کرده است پس
تجربه درست آید و علامت افتاس و الله اعلم
در عوصی و سوائی و آن فصل

است
سختی سوال کرد که عوصی است

و از سه نهرا آب روی می رود و از اینها یکی آن

است که اگر آب از آنی کوفی می رود و سبک روز

انرا بر آب کرده اند و یکی انرا بدور و زیر آب

کنند و یکی انرا بر روی آب کنند و من سبک است

از هر سه نهرا آب یکی انداخته ام بگوید که کند زمان

عوصی بر آب گردد
طریق آن باشد که می

فرخی نکه دله و طبع دارد که منقسم شود و سبک

و بر دو و بر سه و آن بود پس انرا بر یک

کنند و خارج کردند و بر آفتاب گشت کنند و هر روز
آید و بر سر گشت کنند و دو خارج کردند و پس این
افام را همه جمع کنند و آفتاب بود این خود مقوم علیه
بود و بعد از آن شش سال بر بازده گشت کنند
شش خود از بازده جزو از یکروز هر روز آید این
آن زمان است که خوفی در آن هر آب کردند و
محمضی سوال میکند که خوفی است و از
هر آب را این سر و دیگر از آن نصف بونی
هر کنند و دیگر از آن شلث روزی هر کنند و یکی
دیگر از آن هر روزی هر کنند و من سکت و ش
از هر سه هر آب را این انداخته ام که در زمان هر
آب کردند آن باشد که می سبب خجی
طبع دارد که آنرا و نصف و ثلث و ربع باشد
و آن

كتاب الجواهر
في الفقه
الحنفلي
الشيخ
الشيخ
الشيخ

كتاب
الشيخ
الشيخ

كتاب
الشيخ
الشيخ